

હોરેશિયસ

અં

શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષાન્તર.

દરનાર,

દેસાઈ નરસિંહલાલ માધવલાલ, ખી. એ.

પ્રીન્સિપાલ, ધી નેશીયલ ઇન્સ્ટીટ્યુશન.

અમદાવાદ.

(પ્રથમાવૃત્તિ.)

સર્વ હક દાનસલેદરે પોતાને સ્વાધિન રાખ્યા છે.

સને ૧૯૦૧.

“ નિર્મળ ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, અમદાવાદ.

ગુજરાતી સાહિત્ય સંશોધન સંસ્થા
અમદાવાદ
ગુજરાતી સાહિત્ય સંશોધન સંસ્થા
૧૨૨

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કાંપીરાઝિટ વિભાગ]

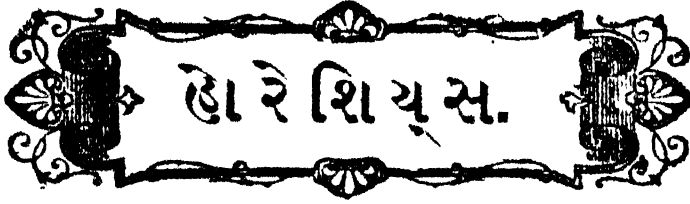
અનુક્રમાંક ૨૨૨

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ હોશિયારાનું (પાષાન્તર

વિષય ૬૪૪૪: ૪

HORATIUS.

(ગીત)

૩

શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષાંતર.

૧ કટ્યુઝીઅમના લાર્સ પોર્સીનાએ પોતાના નવ કુળ દેવતાના સમ લીધા કે ટાકર્વીનતું ઉમદા કુટુંબ હવે વધારે વાર ગૌરમનસાફ અમશે નહિ; તેણે નવ દેવતાના સમ લીધા અને એકદા થવાનો એક દિવસ મુકરર કર્યો, અને પોતાની સેનાને બોલાવી લાવવાને પોતાના દુતને ચારે દિશામાં ઝડપથી જવાને હુકમ કરીધો.

૨ ચારે તરફ દુતો ઉતાવળથી ગયા, અને કિલ્લા, શહેર તથા કુંપડીમાં રહેનારા લોકે તુરિતો નાદ સાંભળ્યો. રોમની સામે કુચ કરવા કટ્યુઝીઅમના લાર્સ પોર્સીના જાય ત્યારે પોતાના ધરમાં જે નિમકહરામ એડુસ્કન પાછળ રહે તેને શરમ છે.

૩ ધણાક ઠાઠવાળા બજારના સ્થળમાંથી, ધણાક રસાળ મેદાનમાંથી, અને ધણાક જાંબુડા રંગના એપેનાઈનના શિખર ઉપર લટકતા ગરૂડ પક્ષીના માળાના જેવા બીચ અને પાઈન ઝાડથી ઢંકાયેલા

એકાંત ગામડામાંથી ઘોડેસ્વાર તથા પાયદળ જથ્થાબંધ આવતું હતું.

૪ જુના વખતના દેવતાઈ રાજ્યએને માટે દૈત્યોથી ચળાયેલા ધણોજ પ્રખ્યાત ગઢ જ્યાં છે તેવા ભવ્ય વોલટેરિ શહેરમાંથી, તેમજ આકાશને બાદલ મુકતા ભુમધ્ય સમુદ્રમાં આવેલા સાઈનીયાના બરફથી ઢંકાયેલા પર્વતના શિખરો જેના ચોકિયાત જેઠ શકે છે તે દરિયાની વચ્ચે આવેલા પોમ્પુલોનિયાના બંદરમાંથી ઘોડેસ્વાર તથા પાયદળ એકદમ જથ્થાબંધ આવતું હતું.

૫ સારા વાળવાળા ગુલામથી લાદેલા મેસીલીયાના વહાણો જ્યાં લંગર કરે છે તે પિઝા જે રીહેનીઅન સમુદ્રનું મુખ્ય બંદર છે તેના ભલકાદાર બજારમાંથી, તેમજ અનાજના ખેતર, દ્રાક્ષના માંડવા અને ઝૂલના બાગની વચ્ચે જ્યાં સુંદર કલેનીસ નદી વહે છે ત્યાંથી, અને વળી જેના મિનારાના શિખર આકાશમાં ઉંચા થાય છે (અડે છે) તેવા કોર્ટોના શહેરમાંથી ઘોડેસ્વાર તથા પાયદળ જથ્થાબંધ આવતું હતું.

૬ શ્યામ ઓઝર નામના નાળામાં જે ઓકઝાડના ટેટા પડે છે તે ઓક ઊંચા છે. સીમીનીઅન નામની ટેકરી ઉપર ચલા ઝાડની ડાંખળીયો જે હરણાં ખાય છે તે પુષ્ટ છે. બીજા બધા ઝરા કરતાં કલ્લીટ્યુમ્નસ નામનો ઝરો ભરવાડને અતિશય પ્રિય છે, અને સર્વ સરોવરમાં વોલ્સીનીઆ નામનું સરોવર, પારધીઓ વધારે ચાહે છે.

૭ પણ હવે ઓઝરના નાળાની પાસે લાકડાં કાપનારનો ધાનો અવાજ સંભળાતો નથી. સીમીનીઅનની ટેકરી ઉપર કોઈ પણ શિકારી લીલોતરીવાળા ખેતરમાં રસ્તા લીધેલા હરણને પગલે જતો નથી. કલ્લીટ્યુમ્નસના ઝરાની પાસે પાસે, દેખરેખ વગર દુધીયા વાછરડા ચરે છે, અને વોલ્સીનીયાના સરોવરમાં જળચર પક્ષી વગર ઇન્નએ ડૂબકી મારે છે.

૮ આ વર્ષ એરોશીઅસનો પાક વૃદ્ધ પુરૂષો લણુશે. આ વર્ષ અમ્બ્રોમાં બાળક, તરફડતાં ઘેટાંને નવડાવશે અને વળી આ વર્ષ, હસમુખી છોકરીઓના શ્વેત પગની આસપાસ હુનાની મોટી ટાંકી-યોમાં દ્રાક્ષના નવા દારને ખમીર ચડશે અગર શીણુ આવશે, કે જેના વડિલો રોમ ઉપર સ્વારી કરી ગયા છે.

૯ લાર્સપોર્સીનાની પાસે સાંજ સવાર દેશના ગાંધામાં ગાંધા ત્રીસ પસંદ કરાયલા ભવિષ્યવેત્તા રહે છે. એ ત્રીસ જણાએ પુરા-તન કાળના પ્રખ્યાત ભવિષ્યવેત્તાના જમણીથી ગાળી બાળુ તરફ ઘોળા શણુના લુગડાં ઉપર લખેલા સ્તોત્ર સાંજ સવાર ઉથલાવ્યાં છે.

૧૦ અને તે ત્રીસ જણાએ એકમતે પોતાનો મંગલસુચક જવાબ આપ્યો છે. “ પરમેશ્વરના વહાલા લાર્સપોર્સીના ! તું યુદ્ધે ચઢ, તું યુદ્ધે ચઢ. જા; અને કલુઝીઅમના બાદશાહી મહેલમાં માન સહિત પાછો ફર. અને રોમની સુનાની બારે ઢાલો એટ્રી-શીયાની લાગ્યદેવી નર્શીયાના યજ્ઞકુંડ આસપાસ લટકાવ. ”

૧૧ અને હવે એકે એક શહેરે પોતાના લશ્કરની સિપાઇની સંખ્યા મોકલી આપી છે. એંશી હજારનું પાયદળ છે તે દશહજાર પાયગા છે. તે મહાન ફોજ સટ્રીઅમના દરવાજા આગળ ભેગી થઈ હતી. અને તે ભેગા થવાને દિવસે લાર્સપોર્સીના એક ગંભીર (મગરખ) માણસ લાગતો હતો.

૧૨ કારણ કે, સઘળાં ટસ્કન લશ્કર, અને થોડા ઘણા સેક-સટસની જોડે દેશ પાર થયેલા રોમનો અને વળી ઘણાંક બળ-વાન સહાયકારી રાજા તેની નજર તળે વ્યુહમાં ગોઠવાયેલાં હતાં. અને લેશીઅનના એક સંપથી જોડાયેલા ત્રીસ શહેરના મંડળને! અધિપતિ ટસ્કયુલન મેમીલસ તે સેન્યમાં ભેગા થવાને પોતાના રસાલા સહિત આવ્યો,

૧૩ પણ પીળી ટાઇબર નદીની પાસે બીક ને ગભરાટ પ્રસરી રહ્યાં હતાં. દરેક વિસ્તીર્ણ ખુલ્લાં મેદાનમાંથી લોકો રોમ તરફ નાશી આવ્યા. રોમ શહેરની આસપાસ અડધા ગાઉ સુધી લોકના ટોળાંએ રસ્તા રોક્યા. બે લાંબી રાત્રિને દિવસ એક ભયંકર દેખાવ હતો.

૧૪ કારણકે કાખમાં ધાલી ચાલવાની ઘોડી ઉપર ટેકીને વૃદ્ધ પુરૂષો, બેજીવ વાળી સ્ત્રીઓ, અને પોતાને ગળે વળગાડેલાં હસતાં બાળકને નેત્રે દુસકાં ખાતી માતાઓ, અને ગુલામોની ખાંધ ઉપર જમીનથી ઊંચે ડોળીમાં ઉચકાયલા માંદા પુરૂષો, અને દાતરડા અને ડાંગ સહિત આવેલ, સૂર્યના તાપથી શ્યામ પડી ગયેલા ખેડૂતોનાં ટોળાં.

૧૫ અને દારૂની કુખીઓથી લાદેલા ખચ્ચર અને ગધેડાના ભુથ, અને ઘેટાં, બકરાં, ગાયના અગણિત ટોળાં અને દાણાના કા-થળા તથા ઘર સંસારી સરસામાનના ભારથી કચડકચડ બોલતાં ગાડાની અગણિત હાર, આ બધાથી દરેક ઘોંઘાટથી ભરેલો (અને તેથી ઘોંઘાટ કરતો) દરવાજો રોકાયો હતો.

૧૬ હવે ટાર્પીઅન ખડક ઉપરથી મધ્યરાત્રના આકાશમાં રાનાં બળતાં ગામડાની હાર, શીકા પડી ગયેલા હકદાર શહેરીઓ. નેત્ર શકતા હતા. રોમ શહેરની (senat) રાન્યમંડળીના સભાસદો આખી રાત્રિ અને દિવસ બેશી રહ્યા કારણ કે કલાકે કલાકે કોઈક ઘોડેસ્વાર નાહિંમત કરી નાંખે તેવી ખબર લાવતો.

૧૭ એટ્રુસ્કન લશ્કર પૂર્વ અને પશ્ચિમ તરફ ફેલાયું છે. કુસ્કુમીરીઅમમાં ઘર, વાડ કે કબુતરખાનું (ઝુંપડું) રહ્યું નથી. તેમના નાયક વર્મેનાએ ઓસ્ટીઆની નીચે સુધીનું સઘળું ખુલ્લું મેદાન ઉજડ કર્યું છે. અને એસ્ટર સરદારે જેનીકયુલમનો ગદ ઘેરો ધાલી લીધો છે ને તેના બહાદુર પહેરેગીર કપાઈ મુઆ છે.

૧૮ ખરેખર, આખી રાજ્યકારભારી મંડળીમાં એવો દોષ પણ વીર પુરૂષ નહતો કે જેને જ્યારે આ માહા કહેવામાં આવ્યા ત્યારે તેને ભારે દુઃખ ના થયું હોય અગર તો તેનું હૃદય અડપથી ધડકયું નહીં હોય. રોમની રાજ્યસભાનો ઉપરિ અમલદાર (consul) એકદમ ઉભો થયો. રાજ્યમંડળીના સભાસદ તરતજ ઉભા થયા. ઉતાવળથી તેઓએ પોતાના અભા કમરે વિંટાળી દીધા અને સપાટાળાં ઢિલ્લાની દિવાલ તરફ ગયા.

૧૯. (ટાઇપર) નદીના દરવાજા આગળ તેઓએ ઉભા ઉભાજ સભા ભરી. વાંચનાર અટકળ બાંધી શકશે કે, વિચાર યા વિવાદ કરવાનો વખત હુંકે હતો. કોન્સલ એ ધડક ને સફાઇથી બોલી ઉઠ્યો કે ‘ પૂલને ઢીલ વગર તોડી નાંખવો જોઈએ. જેનીકયુલમ દુશ્મનના હાથમાં ગયું છે તેથી રોમનો બીજો એકે રીતે જચાવ થઇ શકશે નહીં.’

૨૦ તેજ ક્ષણે ઉતાવળ અને બીકથી તદન ગભરાઈ ગયેલો એક જસુસ દોડતો આવ્યો ને બોલ્યો કે ‘ કોન્સલસાહેબ, હથિયાર પકડો; શસ્ત્ર સજ્જો; લાર્સપોર્સીના આ અહીંઆ છે.’ કોન્સલે પશ્ચિમ તરફ નીચી ટેકરી ઉપર તાકી તાકીને જોયું તો આકાશમાં રક્તશ્યામ ધુળનો વંટોળ જલદીથી વધતો માલુમ પડ્યો.

૨૧ ગોળ ફરતો અને આગળ વધતો રક્ત શ્યામ ધુળનો વંટોળ જલદિથી વધારે પાસે પાસે આવે છે, અને તે આગળ વધતા ધુળના વાદળની નીચેથી તુરિનો ગંભીર યુદ્ધનો નાદ, પગલાના ધબકારા અને ગણગણાટ સંભળાય છે, અને હવે તો ભાલાની લાંબી હાર અને ચક્રચક્રીત માથાના ટોપની લાંબી હાર, જાંબુડા રંગના ત્રુટક તેજના ઝબુકામાં ડાબી તથા જમણી બાજુ તરફ ધણે દુર સ્પષ્ટ રીતે અને વધારે ખુલી રીતે દેખાય છે.

૨૨ અને તે ઝાંખી ચળકતી હાર ઉપર બાર (twelve)ના શ-

હેરની સુંદર ધન વાંચનાર હવે (કલ્પના શક્તિમાં) જોઈ શકશે. પણ આ બધી ધનમાં ઉંચો ગોલ અને અમ્મીઆને બીક આપતો મગફળ કટ્યુઝીઅમનો વાવટો હતો.

૨૩ અને હવે રોમના હકદાર શહેરીઓ, બહુજ સ્પષ્ટ રીતે, ઘોડા અને શિરતાજથી, ચાલ અને પોશાકથી દરેક શુરવીર અધિપતિને ઓળખી શકશે. એરીશીઅમનો સીલન્યસ પોતાના ઝડપથી ચાલતા બદામી રંગના ઘોડા ઉપર દેખાતો હતો. બીજા કોઈથી પણ ફેરવાય નહીં તેવી તરવાર કમરપટે બાંધેલી, ચાર પડવાળી દાલવાળો એસ્ટર સોનેરી પટાવાળો ટોટ્યુમનીઅસ અને સરખટવાળા થ્રેસીમીઅન સરોવરની ઉપર આવેલા ગઢવાળો શ્યામ વર્ણના લાં દેખાતા હતા હતા.

૨૪ બાદશાહી વાવટાની નજદીક સઘળા સૈન્ય ઉપર નજર રાખતો કલુઝીઅમનો લાર્સપોર્સીના હાથીદાંતથી બનાવેલા રથમાં બેઠો હતો, તેની જમણી બાજુએ લેશીઅન મંડળનો અધિપતિ મેમીલઅસ સ્વાર થયો હતો અને ડાબી બાજુએ નિંઘ કર્મ કરનાર નીચ સેકસટસ હતો.

૨૫ પણ જ્યારે શત્રુઓમાં સેકસટસનો ચહેરો દેખાયો. ત્યારે આકાશ ગજવી મુકે એવી એક કોકીયારી આખા ગામમાંથી નીકળી. ઘરના છાપરા ઉપર એવી એક સ્ત્રી નહીં હોય કે જોણે તેનું અપમાન કર્યું નહીં હોય અગર તો છી:છી: કરી ફિટકાર નહીં કર્યો હોય. એક એવું બાળક નહીં હોય કે જોણે, તીણે સ્વરે તેને સેકસટસને શ્રાપ નહીં દીધો હોય અગર પોતાની નાની મુઝી નહીં હલાવી હોય.

૨૬ પણ કેનસલ સાહેબનો ચહેરો શોકાતુર હતો ને તેમનો અવાજ ધીમો હતો, દિવાલ તરફ તેણે દિલગીરીથી અને શત્રુ તરફ દિલગીરી સાથે ધમકી આપતા દેખાવથી તેણે જોયું. “પુલ તોડી નાંખીએ

તે પહેલાં શત્રુનું મોખરાનું લશ્કર આપણા ઉપર આવશે, અને જો તેઓ એક ફેરી પુલ જીતી લે તો પછી શહેર બચાવાની શી આશા રહે ?”

૨૭—૨૮ નદીના દરવાજાની ટુકડીનો નાયક, બહાદુર હોરેશીઅસ બોલી ઉઠ્યો કે આ દુનીયામાં મરણ દરેક માણસને વહેલું કે મોડું આવે છે, અને પોતાના પિતૃઓના શબસ્થાન સારૂ પોતાના દેવના મંદીર સારૂ, લાડ લગવી, ખોળામાં ઉછાળી રમાડ્યાં હોય એવી નરમ હૈયાની માતાઓ સારૂ, અને બાળક ધવાડી ઉછેરે છે તેવી પત્ની સારૂ, અને અખંડ દીવો બળતો રાખે છે. એવી પવિત્ર કુમારિકાઓ સારૂ, નિઃશ્વર્ગ નીચ સેકસટસથી તેઓને બચાવવા સારૂ, લય ઉપજવનાર પોતાથી ચઢિયાતા શત્રુ સામા ટક્કર ઝીલતાં, વધારે ક્યાં સારી રીતે માણસ મરી શકે ?”

૨૯ કોન્સલ સાહેબ, તમારાથી બની શકે તેટલી ઉતાવળથી પુલ તોડી નાંખો, બીજા બેજાણીની મદદથી હું શત્રુને રમાડી શકીશ, ને (આગળ વધતાં અટકાવીશ). પેલા સાંકડા રસ્તામાં સહેલાઈથી ત્રણ આદમી હજારને રોકી શકશે. હવે (ચાલો બોલો.) મારી સાથે મારી ડાબી તથા જમણી બાજુએ ઉભું રહીને કોણ પુલ બચાવશે ?

૩૦ ત્યારે રોમનીસ વર્ગનો મગરબ નાયક સ્પુરીયસ લારશિયસ બોલી ઉઠ્યો “જો હું તારી જમણી બાજુએ ઉભો રહીશ અને તારી જોડે પુલનો બચાવ કરીશ.” ટીશીસ કુળનો બળવાન હરમીઅનિયસ બોલી ઉઠ્યો, “હું તારી ડાબી બાજુએ ઉભો રહીશ અને તારી જોડે પુલનો બચાવ કરીશ.”

૩૧ કોન્સલ સાહેબ બોલ્યા. હોરેશીઅસ તું કહેછે તેમ થવાદે અને ઢીલ વગર તે હીંમતવાન ત્રણ વીરલાઓ મોટા સૈન્યની સામે ત્વરાથી ગયા. કારણ કે રોમના પ્રાચિનતા પ્રતાપી કાળમાં રોમની લડાઈમાં રોમન લોકો પૈસાની કે જમીનની, પુત્રની કે પત્નીની, અંગની કે જીવની દરકાર રાખતા ન હતા.

૩૨ ત્યારે તો કોઈ ટુકડી કે ટોળીને માટે હતો નહીં. ત્યારે બધા (પ્રજા સત્તાક) રાજ્યને માટે હતા. ત્યારે તો ઉમરાવો ગરીબને સહાય કરતા. ને ગરીબ માણસ ઉમરાવોને ચલાતા. તે વખતે જ-મીનની નિષ્પક્ષપાતયિ વહેંચણી થતી હતી, અને (લગાઈમાં જીતાયે-લી વસ્તુઓ) હુંટ વ્યાજખી રીતે વેચવામાં આવતી હતી. રોમના અસલના પ્રતાપી કાળમાં રોમનો લાઘવો જેવા હતા.

૩૩ પણ હાલમાં રોમનો એક વતની બીજા ઉપર દુશ્મન કરતાં પણ વધારે દ્વેષભાવની નજરે જુએ છે. પ્રજાએ નીમેલા અધિકારી ઉચ્ચ વર્ગની છયોક સામા થાય છે. અને રાજસભા મંડળીના સભાસદો ગરીબ વર્ગને છુંદી નાંખે છે. જેટલે દરજ્જે આપણે ટુ-કડીની (ખટખટ)માં ગરમ થઈએ છીએ. તેટલેજ દરજ્જે સંગ્રામમાં નરમ થઈએ છીએ, આ કારણથી રોમના અસલના પ્રતાપી કાળ-માં રોમનો યુદ્ધ કરતા તેમ અત્યારે યુદ્ધ કરતા નથી.

૩૪ હવે જ્યારે આ ત્રણ વીરપુરૂષો બખ્તર વિગેરે તંગ કરી બાંધતા હતા ત્યારે કુહાડી લઈને સૈાથી પહેલો કોન્સલ નિકળ્યો. રાજસભા મંડળીના સભાસદ સાધારણ વર્ગ જેડે મળી ગયા અને કુહાડી, લોહદંડ, કાશ વિગેરે પકડ્યાં ને ઉપર પાટિયાં હચહચાવી નાંખ્યાં અને નીચે થાંભલાના ટેકા ઢીલા કર્યા.

૩૫ તે દરમ્યાન (બહારથી) જેતાં ધણુંજ પ્રતાપી ટસ્કનનું સૈન્ય, સુવર્ણના એક વિશાળ સમુદ્રના ચક્રચક્રતા મોજની પેઠે એક હાર પાછળ બીજા હાર, બપોરના તેજતુ પ્રતિબિંબ પાડતું આવી પહોંચ્યું. જે પુલને મોખરે આ ત્રણ વીરપુરૂષો ઉભા હતા ત્યાં આ-ગળ જ્યારે આ મોટું સૈન્ય પરિમિત પગલાંથી, આગળ વધારેલા ભાલા તથા ફરકતા વાવટા સહિત આગળ વધી આવ્યું ત્યારે ચાર-સો રણતુરીમાંથી વીરરસ ઉપજાવે તેવો ગાયનનો નાદ નીકળ્યો.

૩૬ તે ત્રણ વીર પુરૂષો ઠંડે પેટે ચુપકીથી ઉભા રહ્યા. શત્રુ તરફ જોવા લાગ્યા. સૈન્યના મોખરાની ટુકડીમાંથી હાંસીની મોટી ગર્જના થઈ, અને તે ધોડા સૈન્યમાંથી ત્રણ સરદારો ધોડાને એડી મારી અગાડી આવ્યા. ધોડા ઉપરથી તેઓ જમીન ઉપર કુદી પડ્યાં. તેઓએ તરવાર મ્યાનમાંથી બહાર ખેંચી; ઢાલ ઊંચી કરીને તે સાંકડો રસ્તો જીતવાને ધસ્યા.

૩૭ દ્રાક્ષની ટેકરીનો અધિપતિ ઓનસ લીલોતરીવાળા ટીર્નમમાંથી આવ્યો હતો. અને એટ્યાની ખાણોમાં જેના આઠસે ગુલામો લેવાઈ જાય છે તે સીયસ આવ્યો હતો અને શાંતિ અને લગાઈમાં કલુઝીઅમનો માંડળિક રાજા પીકસ આવ્યો હતો. અને તે પીકસ નાર નદીના બલક વિનાનો (મોખા) પાણી ઉપર મિનારાથી ફરતો બાંધેલો નેવીનમનો ગઢ બીહામણો દેખાય છે ત્યાંની ભુરી ટેકરી ઉપરથી પોતાનું અમ્બ્રીયન લસકર લડવાને દોરી લાવ્યો હતો.

૩૮ જખરા લારસીઅસે ઓનસને નીચે નદીમાં ધકેલી દીધા, હુર્મીનીઅસે સીઅસને ઘા કર્યો અને તેને માથાથી તે દાંત સુધી ચીરી નાંખ્યો, અને શુરવીર હોરેશીઅસે પીકસ ઉપર જુસ્સાથી પ્રહાર કર્યો, અને તે મગર અમ્બ્રીયનના સુવર્ણથી મડેલાં શસ્ત્ર લોહીવાળી ધુળમાં ખલુખલ્યાં.

૩૯ ત્યાર પછી ફેલેરીઇનો ઓકનસ અને દરિયાઈ લુટાઈ (ચાંચીયો) અર્ગો એટનો લોસ્થુલસ અને મહાન વિક્રાળ વરાહને કાપી નાંખનાર વોલસીનીયમનો એરન્સ તે ત્રણ રોમનો સામા ધસી આવ્યા. ઉપર કહેલા વરાહની ગુફા, કોસાની બીની જગ્યામાં હતી અને તેણે આટ્યીનીયાના કિનારા ઉપર આવેલાં કેટલાંક ખેતરો ઉજ્જડ કર્યાં હતાં અને માણસોને કતલ કર્યાં હતાં.

૪૦ હુરમીનીઅસે એરન્સને કાપી નાંખ્યો લાર્શીઅસે

ઓકન્સને જમીન સરસો કરી નાંખ્યો. તે હોરેશીઅસે લોસ્થુ-લસના હૃદય ઉપર ખરાબર સીધો ઘા કર્યો. “તે બોલ્યો કે હવે કુર ચાંચિયા, ત્યાંજ પડ્યો રહે. ઓસ્ટીયાની દિવાલ ઉપરથી ભયભીત થયેલા અને લોહી વગરના લોકો તારા લુટતા વહાણનો રસ્તો ખારિ-કાઈથી જોશે નહીં. અને તારા ઘણાજ શ્રાપ પાત્ર વહાણને જોઈને કેમ્પેનીયાના ખેડુતો જંગલમાં ને કાંતરમાં નાશી નહીં જાય.”

૪૧ પણ હવે હાંસીનો અવાજ દુશ્મનના સૈન્યમાં સંભળાયો નહીં. ઉન્મત અને ગુસ્સા ભરેલો શોરબકાર લશ્કરની મોખરાની ટુ-કડીમાંથી નીકળ્યો. અને તે મોટું સૈન્ય પેસવાના માર્ગથી છ ભાલા-ની લંબાઈ જેટલું દુર થઈયું. અને તે સાંકડો રસ્તો જીતવાને થો-ડીવારતો કાઈ આવ્યુંજ નહીં.

૪૨ પણ વાંચનાર સાંભળ. એસ્ટરના નામનો ઘોષ સંભળાય છે. અને જો, એસ્ટરને આગળ આવવાને માર્ગ આપવા લશ્કરની હાર છુટી પડે છે. લુનાનો અધિપતિ, પ્રૌઢ પગલાં ભરતો આવેછે. તેના વિશાળ ખભા ઉપર ચાર પડવાળી ઢાલ જોરથી ખણખણે છે, અને કાઈ વાપરી ન શકે તેવી તરવાર તે ફેરવે છે.

૪૩ તેણે પરાક્રમી રોમનો તરફ શાંત અને સગૌરવ હાસ્ય કીધું. એટ્ટરીઆના પાછી પાની કરતાં ખાયલા લશ્કરને માટે તેના અનિશય તિરસ્કાર તેના ચહેરા ઉપરથી જણાઈ આવ્યો. તે બોલ્યો કે “જંગલી રીતે વડના બચ્ચાં સામા થાય છે, પણ જો એસ્ટર રસ્તો ખુલ્લો કરે તો તેની પાછળ જવાને છાતી ચલાવશો?”

૪૪ પછી તેણે જાંઝે બે હાથથી પોતાની પ્હોળા પાના વાળી તરવાર ગોળ ફેરવીને હોરેશીઅસ સામે ધસ્યો અને તેના ઉપર પોતાના સઘળા જોસથી પ્રહાર કર્યો. હોરેશીઅસે બહુજ ખબર-દારીથી, ઢાલ અને તરવારથી તે ઘા ચુકાવ્યો; ચુકાવ્યો છતાં તે ખુબ

નજદીક આવ્યો. તેના ટોપનેતો ન વાગ્યો પણ તેની જાંગને વીધી
ટસ્કન લસ્કરે તેનામાં રાતું લોહી વહેતું જોયું ત્યારે હર્ષની ભુમ પાડી.

૪૫ હોરેશીઅસ લથડ્યો અને હર્મીનીઅસ ઉપર એક
ક્ષણવાર ટેકી ઉભો રહ્યો. પછી જખમથી ઉશ્કેરાયેલી એક રાત્રી
બિલાડીની માફક તે એસ્ટરના મ્હોં ઉપર તેણે સીધો કુદકો માર્યો
અને ઘણોજ ભુસ્સા ભરેલો એક ઘા, દાંત, ખોપરી અને ટોપ વ-
ચ્ચે એવો કયો કે તેની પ્રિયકારી તરવાર ટસ્કનના માથાની પાછળ
એક વેંત બહાર નીકળી.

૪૬ અને તે લુનાનો મહાન અધિપતિ જેમ એલર્નસ પ-
ર્વત ઉપર વિજળી પડ્યાથી એક ઝાડ પડે છે. તેમ તે વિનાશકા-
રક ઘાથી પડ્યો. અને કડકડ કરતા અરણ્યમાં ઘણું દુર એક ઝાડની
ડાળીયો ફેલાયેલી રહે છે તેમ તે અરણ્યમાં જમીન ઉપર લુનાના
અધિપતિના લાંબા હાથ પ્રસર્યા, અને નિસ્તેજ બનેલા ભવિષ્યવેત્તાઓ
તેના ચીરી નાખેલા માથા ઉપર મનમાં મનમાં બડબડતા, તાકી તા-
કીને જોવા લાગ્યા.

૪૭ એસ્ટરના ગળા ઉપર પોતાનો પગ ઘણીજ દૃઢતાથી
મુક્યો અને ત્રણચાર ફેરી ઘણા જોરથી તરવાર ખેંચી ત્યારેજ તે ત-
રવાર બહાર ખેંચી કઢાડાઈ. તે બોલ્યો “ ઉમદા પરોણાઓ, આ-
પને આવકાર આપવાને અમે તૈયાર છીએ તે જુઓ. હવે કયો ઉંચા
કુળનો સરદાર અમારી પરોણા ચાકરી લેવાને આવે છે.”

૪૮ આવા અભિમાની લડાઈના કહેણથી, તે પ્રકાશિત મોખ-
રાની ટુકડીમાં ગુસ્સો, શરમ અને ભયથી મીશ્રિત ગમગીની ભરેલો
ગણગણાટ થયો ત્યાં આગળ વીરપુરુષોનો કે ઉમદા કુળના માણસનો
ટોટો નહીં હતો. કારણ કે એટ્રુરીઆના બધા ઉમરાવ તે નાશકા-
રક જગ્યાની આસપાસ એકઠા મળ્યા હતા.

૪૯ પરંતુ, જમીનપર લોહીવાળા શય અને પેસવાના માર્ગ-પર ત્રણ વીરપુરુષો જોઈને, બધા એટુરીઆના ઉમરાવો, નાહિંમત થયા હતા, અને એક સસલાનો શિકાર કરવા ભટકતાં બાળક અ-ગ્નજાતાં, લોહીનુતા હાડકામાં રમતાં કુર ધુરકતાં ઘરડા રીંછની અં-ધારી બોડ પાસે આવી ચડે છે અને ભયભીત થઈ પાછા હઠે છે તેઓની માફક તે વિકાળ પેસવાના માર્ગ આગળ ત્રણ વીરપુરુષો ઉ-ભા હતા ત્યાંથી સઘળા ભયથી પાછા ફર્યા.

૫૦ આવો ભયંકર હુમલો કરવાને ત્યાં કોઈપણ અગ્રેસર નહીં હતો, સૈન્યના પાછલા ભાગના યોદ્ધા આગળ વધવાનું કહેતા ને આ-ગલા ભાગમાંના પાછળ હઠવાનું કહેતા. અને તે મોટું લસ્કર આમ તેમ આગળ પાછળ ઝોલા ખાતું હતું, અને તરવારના આમતેમ મદ્દાલતા સમુદ્રમાં વાવટા આમથી તેમ ફરતા હતા; અને તુરીનો વિજયી નાદ ધીમે ધીમે બંધ થયો.

૫૧ તોપણ તે લોકોની ઠંઠની બહાર એક માણસ નીકળી આવ્યો. તે ત્રણે જણાને સારી રીતે જાણીતો હતો, અને તેઓએ મોટેથી તેને માન આપ્યું. સેકસ્ટસ ભલે પધાર્યો; ભલે પધાર્યો; તારી જન્મભૂમિ ઉપર ભલે પધાર્યો. તું શું કરવા ખમચાય છે અને પાછો ફરે છે? આ પાસે રોમ તરફ જવાનો રસ્તો રહ્યો.

પર ત્રણવાર તેણે રોમ શહેર તરફ જોયું: અને ત્રણવાર તે-ણે મુઝેલા માણસોને જોયાં. ત્રણ ફેરી તે વેગથી ધસી આવ્યો અને ત્રણ ફેરી તે ભયનો માર્યો પાછો વળ્યો. ભય અને તિરસ્કારથી તે ધોળોફક પડ્યો અને જ્યાં બહાદુર ટક્કનો લોહીના કુંડમાં રગદો-ળાતાં હતાં તે સાંકડા રસ્તા ભણી ધુરડીને જોયું.

૫૩ તે દરમ્યાન તો કુહાડી, ને કાશ દૃઢ રીતે ખંતથી કામે લગાડવામાં આવ્યા. અને હવે તો તે પુલ ધણા વેગથી વહેતી ટા-

ધ્રુવર નદી ઉપર પકું પકું થતો લટકી રહ્યો છે. બધા સેનેટરોએ મોટેથી જીમ પાડી “ હોરેશીઅસ ! પાછો આવ ! પાછો આવ ! લાસીઅસ ! હર્મીનીઅસ ! પાછા ફરો. તોડેલો પુલ પડી જાય તે પહેલાં પાછા વળો. ”

૫૪ સ્પુરીઅસ લાસીઅસ અને હર્મીનીઅસ શરના વેગે સપાટા બંધ પાછા દોડ્યા, અને જ્યારે તેઓ પુલ આગળગતા હતા તે વખતે તેમના પગ નીચે પાટીયાં કચડ કચડ બોલતાં હતાં. પણ જ્યારે તેઓએ મ્હોં ફેરવી પાછા જોયું ત્યારે હોરેશીઅસને એકલો દૂરના કિનારા ઉપર જોયો અને તેથી તેઓ હોરેશીઅસને મદદ આપવાને બહુજ ખુશીથી પાછા ફર્યા હોત.

૫૫ પરંતુ, એક ગર્જના જેવા કડાકા સાથે, બંધ તુટેલા પાટિયાં નીચે પડ્યાં, અને તે મોટું ખંડીએર પાણી ખાળવાને બાંધેલા સેતુની માફક ટાક્રબર નદીની વચ્ચે બરાબર આડું પડ્યું. અને જેવા પીળા શીણના છાંટા ઉંચા મિનારાની ટોચ સુધી ઉડ્યા કે તરતજ રોમની દિવાલ ઉપરથી મોટો વિજય ધ્વનિ નિકળ્યો.

૫૬ એક નહીં પજોટાયેલા ઘોડાને જ્યારે પહેલ વહેલી લગામ લાગે છે, ત્યારે બહુજ બળ કરે છે અને પીળી યાજ ઉછાળે છે તથા લગામ તોડી નાંખે છે અને સ્વતંત્રતા મેળવીને આનંદ પામી કુદે છે તથા પાટિયાં વિગેરે તોડી નાંખે છે તેવા ઘોડાની માફક આ પુર જોસથી નદીયે ઘણું બળ કર્યું. અને જિંચે પીળું શીણ ઉછાળ્યું; અટકાવ તોડી નાંખ્યાને છુટા થવાને ખુશી થાતાં પાણી ઉછાળ્યું, અને પોતાના અતિશય વેગવાળા પ્રવાહનાં, ઘોરા, પાટિયાં અને કમાનના સ્થંભ વિગેરેને ચકરી ખવડાવી ઘસડી જઈ કુબાડી દેતાં, સમુદ્ર તરફ ઉતાવળથી તે નદી ધસી.

૫૭ બહાદુર હોરેશીઅસ એકલો ઉભો રહ્યો; પણ મનમાં

તો તે હજુ સુધી (ડગ્યો નહીં હતો પણ) નિશ્ચલ હતો. નેત્રું હજાર-નું દુઃસ્મનનું લક્ષકર એક તરફ હતું ને બીજી તરફ પહોળીને પુર-વાળી નદી હતી, નિંદ્રા સેકસ્ટસ પોતાના ફિક્કા અહેરા ઉપર હાસ્ય લાવી બોલી ઉઠ્યો “તેને કતલ કરો.” લાર્સ પોર્સીના બોલી ઉઠ્યો “હવે તું તારી મેજે અમારી કૃપાને તાબે થા.” (તારો બચાવ ફક્ત અમારી કૃપા ઉપર છે માટે હવે શરણુ આવ.)

૫૮ જાણે કે તે બાવલા લક્ષકરને જોવાને ધિક્કારતો હોયની તેમ તે પાછો વળ્યો. લાર્સ પોર્સીના કે સેકસ્ટસની જોડે લગારે બોલ્યો નહીં. પણ પેલેટીનસની ટેકરી ઉપર પોતાનો શ્વેત દ્વાર મંડપ જોયો, અને રોમના મિનારા પાસે વહેતી નદીને કલ્પું—(વિ-નંતિ કરી—

૫૯ “ ઓ પિતા ટાઇબર ! ટાઇબર ! જેની હમેશાં રોમનો સ્તુતિ કરે છે તે પિતા ટાઇબર ! તું, એક રોમનની જાંઘળી ને તેનાં શસ્ત્ર તારી રખેવાળીમાં રાખ. ” આમ તે બોલ્યો. અને બો-લતાં બોલતાં પોતાની પાસેની પ્રિયકારી તરવાર બ્યાન કરી. અને પીઠ ઉપર પોતાના બખ્તર સાથે તે ભરતી વાળી નદીમાં એકદમ કુદી પડ્યો.

૬૦ હર્પનો કે દીલગીરીનો પોકાર બન્ને કિનારામાંના એકે કિના-રાપરથી સંભળાયો નહીં. પણ તે જ્યાં કુબ્યો ત્યાં આગળ મિત્ર અને શત્રુ, અડધા ઉઘાડા મ્હોં અને તણાતી આંખો સાથે ચુપ વિ-સ્મયથી, તાકી તાકીને જોતા ઉભા રહ્યા. અને જ્યારે મોટા મોજાં ઉપર તેનું માથું દેખાયું. ત્યારે આખા રોમે હર્પનો પોકાર કર્યો અને ટસ્કનીના લક્ષકરના માણસો પણ ભાગ્યેજ હર્પના પોકાર કરતાં અટક્યાં.

૬૧ વર્ષાઋતુને લીધે ઉભરાઈ ગયેલી નદીનો પ્રવાહ પુરવેગમાં હતો. હોરેશીઅસનું ર્ધીર પુષ્કળ વહેતું હતું; અને તે ભારે

દુઃખમાં હતો; અને બખ્તરથી ભારવાળો, અને પરસ્પર ધા માર્યાથી પરિશ્રમ પામ્યો હતો; તેઓએ તેને વારંવાર દુખતાં જોયો. એમ ધાર્યું પણ વળી તે ઊંચે આવ્યો,

૬૨ હું ધારું કે આવો ભયંકર સ્થિતિમાં, આવા સબળ પુરમાં કોઈપણ તારાએ સામા કિનારાપર સહીસલામત આવવાને મહેનત નહીં કરી હોય. પણ હોરેશીયસના અવયવોને બહાદુરીથી તેના હોંશિયાર હૃદયે ઉંચે રાખ્યા ને આપણું હિત ઇચ્છનાર પિતા ટાઇબરે બહાદુરાઈથી તેની હડપચીને ઉંચે રાખી.

૬૩ નિંદા કર્મ કરનાર સેક્સ્ટસ બોલ્યો. “પરમેશ્વર !! તેનું ભુંડું કરો. હજુ તે નીચ માણસ દુખી મરતો નથી. જો તેણે અટકાવ નહીં કર્યો હોત, તો સાંજ પડતાં પહેલાં આપણે શહેર લુટ્યું હોત.” લાર્સપાર્સીના બોલ્યો “પરમેશ્વર તેનું ભલું કરો. અને સહીસલામત કિનારા ઉપર આણો, કેમકે આવું પરાક્રમી બહાદુરીનું કામ આગળ કદી પણ જોવામાં આવ્યું નહીં હતું.”

૬૪ પણ હવે તો તેના પગ નદીના તળિયાને અટકે છે. હવે તો સુકી જમીન ઉપર તે ઊભો રહે છે. અને તરતજ રાજસભા મંડળીના સભાસદો તેના લોહીવાળા હાથ દાખવાને તેની આસપાસ ટોળે મળે છે. વળી તે હર્ષના પોકાર તથા તાળીયો તથા હર્ષના આંસુ આવવાથી દસકાં ખાતાં ખુશી થયેલા લોકના ટોળાંથી ઊંચકાયેલો શહેરમાં પેસે છે.

૬૫ તેઓએ તેને બે બળવાન બળદ સવારથી તે સાંજ સુધી હજી ફેરવતાં ઘેરી લે તેટલી પ્રજા હકની જમીનમાંથી દાણો નિપજાવી શકાય તેટલો ગરાસ બક્ષીસ આપ્યો અને તેઓએ ધાતુની એક તેની પ્રતિમા બનાવી અને એક ઉંચી જગાએ તેને ગોઠવીને જો હું જુહું બોલતો હોઉં તો તેની નિશાની પુરવાને હજી તે હયાત છે.

૬૬. તે સઘળા લોકોને જોવાને માટે કોમીઝીઅમમાં ખુલ્લું

મુકેલું છે. હોરેશીઅસ પોતાના બખ્તર સાથે એક ઘુંટણ ઉપર ઉભો છે. અને અસલના પ્રતાપી કાળમાં તેણે કેવી બહાદુરાર્થથી પુલનો બચાવ કીધો તે વિષે તેની નીચે ચળકતા સુવર્ણ અક્ષરમાં લખેલું છે.

૬૭ અને ૬૭ પાણુ વોલ્સીઅન લોકોપર સખ્ત હુમલો કરવાને તુરિનો નાદ બોલાવે છે તેની માફક રોમન લોકોને ઉશ્કેરતું તેનું નામ સંભળાય છે. અને અસલના પ્રતાપી કાળમાં સારી રીતે પુલનું રક્ષણ જે હોરેશીઅસે કર્યું તેના હૃદય જેવા બહાદુર હૃદયવાળા પુત્રને માટે હજુ પાણુ જીનોની પ્રાર્થના સ્ત્રિયો કરે છે.

૬૮-૬૯-૭૦ અને શિયાળાની રાત્રિયે જ્યારે ઉત્તર દિશાનો શીત સમીર વાય છે અને બરફની અંદર વરૂની લાંબી ચીસો સંભળાય છે; અને જ્યારે એકાંત ઝુંપડીની આસપાસ તોફાનનો કાન ફેડી નાંખે તેવો અવાજ ધ્રુધવે છે અને આલ્પહસના લાકડાંની બંડી ગાંઠો ઝુંપડીથી ચુલામાં તેના કરતાં પાણુ વધારે ધ્રુધુ કરે છે.

૬૯ અને જ્યારે દારૂનું જીનામાં જીનું પીપ ખોલવામાં આવે છે અને મોટામાં મોટો દિવો સળગાવાય છે; અને જ્યારે ચેસ્ટ-નટ ફળ અંગારા ઉપર ગરમ થાય છે, તથા નાનું ઘેટાનું બચ્ચું લવાઈ લાંબા અણીદાર સળીયા ઉપર ઉથલાવાય છે; અને જ્યારે નાના અને મોટાં સળગતા લાકડાંની આસપાસ કુંડાળામાં (તાપણી કરવા) એકઠાં થાય છે; અને જ્યારે બાળકીઓ ટોપલીઓ ગુંથે છે છે અને બાળક કામઠાં બનાવે છે,

૭૦ અને જ્યારે ધરધણી પોતાનું બખ્તર દુરસ્ત કરે છે અને ટોપનાં ક્રુમતાં ગોઠવે છે; અને જ્યારે ધરધણીઆણીનો કાંટલો સાનંદથી સાળમાંથી પ્રકાશમાન થતો આવજી કરે છે ત્યારે અસલના પ્રતાપી કાળમાં હોરેશીઅસે કેવી સારી રીતે પુલનો બચાવ કીધો તે વાત હજુ પાણુ આંસુ અને હસાહસ સાથે કહેવામાં આવે છે.

